

благодареніе да имъ бѣдѣ послушенъ. До онова время, до когато азъ ся учѣ, сѣмъ ученикъ. Добрый ученикъ бѣва сякога внимателенъ, той слуша само това, що учителя говори, и мысли само за работѣ-тѣ си, що той трѣба да върши, помни и разбира.

Добрый ученикъ охотно ходи въ училище-то. Той е прилѣженъ, нареденъ, мѣдъръ и миролюбивъ. Въ училище то той утива сякога на время; на утиваніе и на вращане отъ училище-то, той си върви мирно, право въ дома си. Азъ искамъ да бѣдѣ единъ добъръ ученикъ.

Книга, коѣ азъ четѣ, е написана за това, за да ѣ учѣ. Тя ще ми бѣди преполезна, ако ѣ азъ четѣ съ вниманіе и размышленіе. Ако си научвамъ урока и размышлявамъ день отъ день по добрѣ, то за напредъ ще ми бѣди лесно. Отъ първенъ, то ся разбира, чи сяко начало е мѣчно.

Азъ си знамъ книгѣ-тѣ — Дружбѣ, понеже ѣ знамъ названіе-то. Ония, кои съчинявѣтъ книги, ся казвѣтъ съчинители. Име-то на съчинителя ся пиши въ заглавіе-то на сякѣ книгѣ. Книга-та по първо ся пиши, а послѣ ся печата. Това искусство ся казва книгопечатаніе. — Азъ могѣ да кажѣ име-то си, порекла-та, и колко ми е години и мѣсяцы.

5. ЛЮБОЗНАТЕЛЬНОСТЬ.

Гладный иска да ѣде; жедный — да піе; морный иска почивга; любопытный иска да знае и види сичко;